

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Pentru ziua congresului Agru-lui

În ziua de 18 Iulie se ține congresul Agru-lui din Maramureș la Dragomirești.

Optsprezece toamne au trecut—și acum vine al nouăsprezecelea—de când puhoiul soldaților a năpădit toate colțurile țării, puhoi năpraznic de soldați eșiți din gura morții, flămânzi, goli, cari în extazul bucuriei strigau în toate limbile: jos cu războiul, trăiască pacea! Și totuși, de câte ori trebuie să ne rugăm: Isuse, veșnicul nostru împărat, vie împărăția ta!

Congresul Agru-lui, al Acțiunii Catolice, ne arată trecutul: L-am scos pe Hristos din lume; dar ne arată și viitorul. Acțiunea Catolică este răsăritul unei lumi mai bune.

I. *L-am scos pe Hristos din lume.* Așa-i El azi, cași sfânta Familie căutând în sf. seară a Crăciunului loc de odihnă, bate la uși, cere să fie primit, — dar în zădar.

1. Bate la ușile familiilor. Ceartă, divorț, legături nelegiuite. Religia este privită, ca ceva ce se poate neglija. „Nu-i nevoie de Duminică, de Vineri, de Paști, de rugăciune — și fără de aceste se poate trăi“.

2. Bate la ușile școlilor. Lipsește Crucifixul. Se crede, că este educație fără religie, morală fără credință.

3. Bate la ușile redacțiilor. „O, ptr. presă trebuesc bani, bani și bani. Cine plătește, acela are dreptate“.

4. Bate la porțile fabricilor. „Ești muncitor organizat? Unde-i Dumnezeu, căci 30 milioane de oameni stau fără lucru, fără pâine, goli pe vreme grea de iarnă? Și Dumnezeu ne-a părăsit! Religia este stupefiantul popoarelor“.

5. Bate la ușile biurourilor. „Să-L lăudăm pe Hristos“ — și răspunsul: „Domnul acela nu locuiește aici“.

6. Bate în vastele porți ale parlamentelor, unde se croiesc legile. Trăiesc toate numai pentru ziua de azi, toate partidele se bat pentru putere.

7. Bate la ușile conferinței de pace din Geneva; de 18 ani acolo nici nu s'a pomenit numele Domnului. Când se va împăca Francezul cu Germanul? Multele inarmări când vor deveni desarmări? Când vom putea gusta însfârșit o zi de adevărată pace?

Adame, pe Domnul L-ai părăsit. Omule, te-a molipsit lumea modernă, cultă, care mereu progresază — lumea mizerabilă, pizmuitoare și nelegiuită. Și tu îți ridici pumnii încleștați către cer și strigi împreună cu netrebnicii lucrători ai viei: „Nu vreau, ca Acela să ne stăpânească!“

II. *Dar Agru este răsăritul unei lumi mai bune.*

1. *Va veni timpul când va fi o singură turmă și un singur păstor.* Oamenii conducători ai lumii azi zic: toate drumurile la Roma duc. Catolicii se lipsesc cu tărie de zidurile spirituale ale Romei. Toți se roagă pentru unirea tuturor.

2. *Va fi religiozitate.* Se vor renaște timpurile primilor creștini: vor fi „o inimă și un suflet“ vor fi uniți „în rugăciune, în învățăturile apostolilor și în frângerea pâinii“.

3. *Se va pune capăt mizeriei înspăimântătoare:* lumea economică se va schimba; se va renaște în spiritul dreptății, iubirii și demnității! Toți vor mânca, cari vor munci.

4. *Frățietate și pacea vor urmă urei de azi.* Popoarele se vor împăca și vor trăi cași fiii aceluiași, Părinte cresc.

Vifore grele vor alunga pe inalte creste de talazuri corabia Bisericii, vânturi năpraznice vor urla în nopți întunecate, dar peste tot se va auzi glasul lui Hristos: pentru ce vă temeți, puțin credincioșilor?

Agriști, fiți apostoli și vestiți cu glasuri răsunătoare: înapoi, la Hristos! Aduceți-l pe El în suflete, în familii, în școli, în fabrici, în redacții, în parlamente, în țări și în lumea întreagă!

Trăiască împăratul Hristos!

Apostolii — preoții

— Lumina lumii —

Am văzut că singura de-viză a zilei de azi, care ni se impune este: „Căutați împărăția lui Dumnezeu”. E de neînchipuit pentru mintea sănătoasă a unui creștin adevărat cum oamenii — în număr atât de mare — sunt preocupați de căutarea altor drumuri spre fericire, decât de aceasta cale arătată nouă de Isus. E de neînțeles cum omenirea este gata să sară în foc pentru împlinirea altor ordine și porunci omenesti, dar pentru aceasta poruncă „Căutați împărăția lui Dumnezeu” — mai sfântă ca și cele 10 de pe lespezile de piatră date lui Moise — nimeni, sau aproape nimeni, nu și bate capul să se sacrifice. „Pâinea noastră (spirituală) cea de toate zilele” ar trebui să fie căutarea împărăției lui Dumnezeu, căci prin această străduință am mulțumi lui Dumnezeu pentru iubirea lui cea mare, prin care l-a ridicat pe om, făcându-ne fii ai lui Dumnezeu, precum spune sf. Ev. Ioan (1—3, 1): „Vedeți câtă iubire ne-a dăruit nouă Tatăl: ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu”.

Celea Impărăției lui Dumnezeu este Religia, Credința, iar călăuzitorii spre această împărăție sunt cei investiți de Isus Hristos și însemnați cu puterea spiritului sfânt: Apostolii — preoții. Din cuvântul lor a încolțit creștinismul, din sângele lor s'a nîrîpat, prin jertfele și eroismul lor a crescut și s'a lăfșit până la marginile lumii, prin strădănia și concertul lor ferm se menține azi în ciuda tuturor atacurilor pătimase cari caută să-l răpească din inimile oamenilor, după ce încercarea de-a-l distruge cu desăvârșire

a dat eșec. Tot ei vor fi aceia prin a căror jertfă, dacă se va cere — cam în unele părți au trebuit să dea dovadă — creștinismul va învia mai grandios și mai înălțător. Ei sunt „lumina lumii”, cum îi numește Mântuitorul. Ei sunt „lumina care luminează, sau care conservă, aluat bun care dospește toată mulțimea credincioșilor”, (Enciclica „Nos es muy cono-cida”).

Preafericitul Părinte Papa Pius al XI-lea, în toate enciclicile Sale apelează cu o deosebită dragoste la preoțime. În enciclica „Despre preoție”, arată pe larg datorințele preoților. Dar nu numai în aceasta ci în toate accentuază asupra cuvintelor Mântuitorului: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl care este în ceruri”.

Am putea rezuma în 3 puncte, tot ce se cere unui preot: *Credința, Faptele, Eroismul sau jertfa.*

A. *Credința* consistă în a ține de adevărat aceeace Dumnezeu a descoperit și aceeace prin Biserică ne impune să credem” (Enciclica „Mit Brennender Sorge”). Preoții — mai mult ca și mireni — trebuie să primească și să învețe tot ceea ce Dumnezeu prin proroci, Isus Hristos, apostoli și sfinții — ne-a descoperit și prin Sfânta Biserică ne învață. Preotul trebuie să fie cel mai puternic apărător al credinței celei adevărate. „Nici o cirtă nici o iotă nu este permis ca să lase să fie schimbate, răstălmăcite și predicate în înțeles confuz sau deadreptul falsificat de acei „arhitecți, cărora Tatăl din ceruri nu le-a dat brevet și autorizație de clădire”. (Mit Breventer Sorge”).

„Celdintăiu și de sine înțeles cadou al iubirii preotului,

făcut lumii care îl inconjoară este serviciul în slujba adevărului și anume a *întregului adevăr*; demascarea și combaterea greșelii, ori în ce formă ori în ce deghizare ați întâlni-o. Renunțarea la acest lucru ar fi... o trădare față de Dumnezeu și de chemarea voastră sfântă”. „Cine deci opune îndată, dela primele începuturi aștorfel de evoluții eronate un nu vigilent și inexorabil, acela face un serviciu nu numai purității credinței sale creștine ci și sănătății și puterii de viață a poporului său”. (Mit Brennender Sorge).

Prin urmare nu-i este iertat preotului a se întovorăși cu acei ce nu primesc învățătura lui Isus sau o primesc în parte și falsificată. Nu numai că nu-i este iertat, dar i-se cere ca să apere cu îndârjire patrimoniul credinței celei adevărate — de-a dreptul, pe față și fără pătimă, condamnând deopotrivă adăsurile și retușările pe cari unii sau alții — nechemați — ar îndrăzni să le săvârșescă sau să le impună. Credința nu este târguială — în care unul mai pune, altul mai lasă — ea este un dar venit de sus nouă spre mântuire. Preotul trebuie să fie o sentinelă care veșnic veghează ca, de lanul de grâu — împărăția lui Dumnezeu, Credința — dat lui spre grijă nimeni să nu se atingă, să-l calce ori să fure din el, dar nici să samene neghină sau altfel de seminte de buruieni.

B *Faptele.* Dar pentru că „credința fără fapte este moartă”, preotul trebuie să fie „lumină care luminează” și prin faptele sale, așa după cum a spus Mântuitorul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl care este în ceruri”. (Matei 5, 16).

Preotul trebuie să corespundă prin ținuta și viața sa, chemării sale sfinte.

În enciclica „Mit Berennen-der Sorge“, Părintele Creștinătății se adresează preoților și călugărilor, cu următoarele cuvinte: „Nu încetați, iubiți Fii și împreună pătași ai Sfințelor Taine, de-a imita pe veșnicul Arhiereu Isus Hristos, în dragostea sa și în grija sa de Samarinean. Zi de zi să vă dovedeți chemarea umblând fără prihană înaintea lui Dumnezeu, în neîncetată înfrânare și în propria desăvârșire, în dragoste milostivă către toți cei încredințați vouă, în special, către cei din primejdii, către cei slabi, către cei ce sovăiesc. Fiți conducătorii celor credincioși, rezază pentru cei ce se poticnesc, învățători ai celor cari se îndoiesc, mângâitori ai celor întristați, ajutori și sfătuitori desinteresați tuturor“, căci preoților, „le revine misiunea de a arăta turmei lui Hristos calea cea dreaptă, cu cuvântul și cu pilda, cu devotament zilnic și cu aposolică răbdare“.

C. Eroismul, jertfa, abnegația. Atât pentru apărarea credinței cât și pentru desăvârșirea vieții lor creștinești, spre a fi pildă vie credincioșilor — nu sminteală și îndemn spre rău — preotului i-se cere eroism, jertfă, abnegație.

Sfântul Toma de Kempis spune în cartea „Imitațiunea lui Hristos“, următoarele: „Priveste cu atenție pildele vie ale sfinților părinți... Vai cât de deosebită e viața noastră în comparație cu a lor. Sfinții și prietenii lui Hristos au slujit Domnului în foame și sete, în frig și goliciune, în muncă și trudă, în vegheri și posturi, în rugăciuni și sfinte meditațiuni, în prigoniri și multe batjocuri“. „Abia luau cu ei cele trebuincioase, pentru ca să-și ducă via-

ța de azi pe mâine“... „Renunțau la toate bogățiile, rangurile sociale și onorurile lumesti, la toți prietenii și cunoștii lor și nu voiau să aibă nimic din lumea aceasta“... „Erau deci săraci în cele pămîntești; dar nespun de bogați în haruri și virtuți.“ „Erau străini de lume, dar erau cei mai apropiați și mai intimi prieteni ai lui Dumnezeu“.

Niciodată—cred—nu s'a cerut preoților *credință* mai tare, *fapte* mai mari și mai creștinești și *eroism* mai deosebit ca în ziua de azi, când societatea dibuiește între adevăr și minciună, credință și ateism, moralitate și imoralitate. *Preotul trebuie să învingă*: ereziile cu credința sa neclintită; fărădelegile și „modele“ anticreștine și „moderne“, cu pilda vie a vieții sale morale de „vas ales“ și sfânt; iar atacurile și subminările vrăjmașilor văzuți și nevăzuți ai Bisericii celei adevărate trebuie să le doboare cu exemplele sale de jertfă, abnegație și eroism chiar până la pierderea vieții, ca împreună cu apostolul Pavel să poată spune „luptă bună m'am luptat“ și cu inima veselă să poată spune în fața Dreptului Judecător: „Nici pe unul, din cei pe cari tu mi i-ai dat, nu i-am pierdut (Ioan 18, 19).

Preotul a dat și dă și acum dovadă de îndeplinirea celor expuse mai sus. Torturile, chinurile și martirajul la cari au fost expuși în Rusia, Spania, Mexico și Germania — sunt o afirmare a tăriei caracterului lor de apostoli și mucenici. Mulți au trebuit să plătească cu viața lor, atitudinea lor dârză de apărători ai credinței. În Spania, preoții și episcopii au fost puși în fața gropilor săpate de dinainte spre acest scop; ca tăindu-li-se capul, ei să cadă de-a dreptul în gropile săpate.

Iată cum descrie un deputat spaniol, asasinarea episcopului de Lerida și a unui mare număr de preoți: „În ziua când trebuiau să fie executați, au fost anunțați că vor fi transportați noaptea dela castelul Montjuick la Barcelona. Această veste le-a dat oarecări speranțe. În după amiaza zilei fixate, episcopul și preoții fură transportați cu un camion. Însă în loc să fie duși la Barcelona, camionul se opri în fața cimitirului dela Lerida. Atunci ei înțeleseră că vor fi executați. Preoții ingenunchiară în jurul episcopului și-i cerură să le dea binecuvântarea lui. Episcopul pronunță „crezul“ și fiecare fu dus în fața câte unei gropi scăpate una lângă alta. Apoi milițienii îi împușcară. Cadavrele episcopului și ale preoților căzură direct în gropi“. („Milițiile marxiste au decapitat dela 19 Iulie 1936 până la 1 Februarie 1937 în zonele stăpânite de comuniști 16.750 preoți și 11 episcopi. Înalții demnitari eclesiastici au dat dovezi de extraordinară tărie sufletească, nici unul dintre ei necăutând să se salveze“). (După „Porunca Vremii“). Citind aceste date, îți vine a crede că asisti la crâncenile prigoniri ale creștinilor din partea păgânilor, din primele veacurile creștinismului.

În aceste zile turburi, să rugăm pe Bunul Dumnezeu ca să dea preoților noștri credință tare, fapte mult grăitoare și tărie eroică, ca văzând și noi faptele lor cele bune să ne luminăm din lumina lor și să preamărim pe Dumnezeu.

Iar față de Sfânta Biserică să facem cu Preafericitul Părinte Pius al XI-lea, mărturisirea solemnă: „Tu care ești Maica mea din zilele prunciei mele, mângâierea mea în cursul vieții, întrepunătoare pentru mine în ceasul morții, să se lipească

limba mea de gâtlejul meu, dacă ascultând amăgirile ori amenințările pămîntesti, aş deveni trădător față de făgăduința făcută la botez". Amin.

Ion Pușcașiu

Cronica săptămânii.

Presă catolică germană și maghiară tot mai vorbește despre splendidul congres catolic din Brașov. Au participat 15 mii de credincioși. Este de remarcat marele număr al participanților intelectuali. După trei zile congresul s'a terminat cu o splendidă procesiune eucharistică. Stelele cerului și 800 de lumânări aprinse au contribuit la ridicarea fastului acestei procesiuni. Fastul neobișnuit a fost un cadru demn al desbaterilor congresului. Programul a exhaustat tot ce privește viața catolică: presa, acțiunea catolică, congregațiile, asociația femeilor catolice, chestiuni sociale etc. În ce privește contribuția mirenilor, între altele, este de remarcat atitudinea medicilor. În consfătuirea secției medicale s'a pus tema: colaborarea între preot și medic. În linia generale congresul a tins la stabilirea faptului, că este nevoie, ca împotriva pericolului bolșevic preoți și mireni mână în mână să lucreze în spiritul Evangheliei lui Hristos.

* * *

Fi-va un stat evreiesc? Această întrebare agită azi opinia publică a lumii, dar mai ales evreimea și arabii din Palestina. Comisia regală britanică, care are dreptul de a aplană con-

flictul dintre arabii și evreii Palestinei, a făcut propunerea, ca Palestina să fie împărțită în trei părți: să se formeze un stat evreiesc dela granița Siriei până la Gaza; un stat arab, care s'ar anexa Transiordaniei și ar sta sub stăpânirea emirului Abdulah și o zonă internațională sub îngrijirea Angliei, care ar cuprinde Ierusalimul, Betleemul, și alte locuri. Evreii sunt gata de a respinge cu unanimitate propunerea engleză, iar arabii nu sunt unitari în aceasta privință. Emirul Abdulah și partizanii sunt bucuroși de a primi proiectul, iar marele muftiu al Ierusalimului — care râvnește la tronul unui stat arab palestinian — împreună cu partizanii săi numeroși este împotriva împărțirii Palestinei. Doctorul Weizman, președinte organizației sioniste duce tratative la Londra, la oficiul colonial cu privire la acest proiect. Este însă sigur, că organele sioniste vor respinge proiectul. Proiectul se va discuta în 31 Iulie la Geneva.

* * *

Presă germană comentează cu vădită reavoință vizita secretarului de stat al Vaticanului, cardinalul Pacelli, la Paris. Guvernul lui Hitler, propagatorul cultului păgân alui Wotan, caută nod în papură, ca să dovedească, că Papa prin emisarii săi seamănă răsvrătirea între cetățenii germani. Primirea făcută cardinalului Pacelli în Paris este oleu pe foc, gazetele păgâne hitleriste nu mai încetează de a aduce bisericii catolice invinuirile cele mai absurde. La supărarea neopăgânilor din Germania contribuie și faptul, că germanii catolici au spulberat toate nădejtile de păgânizare ale guvernanților de azi, ei vreau să fie catolici și încă ce catolici!

Sfințirea bisericii din Ilba-Handal. În 4 Iulie a fost consacrată noua biserică din Ilba-Handal de către Excelența Sa Dr. Alexandru Rusu episcop. Biserica e ridicată între dealuri pitorești. Credincioșii, numai 40 de familii sărace, vor rămânea pildă de urmat pentru toate parohiile, unde nu există locaș vrednic de închinare și unde atâta hârțuială se face pe tema clădirii. Cei din Handal cu puteri unite, din donații benevole, prestând nenumărate zile de lucru, au putut realiza idealul lor, timp de un an și trei luni biserica s'a ridicat, s'a pictat, ba are și iconostas.

La actul consacării au mai participat Reverendisimii Ludovic Vida canonic și Ioan Tarța arhidiacon protopop tractual împreună cu toți preoții din protopopiat, bineînțeles și p. Patrițiu Bârlea preotul locului și o mare mulțime de credincioși. Ziua consacării este eternizată în placa crucii de piatră din fața bisericii, binecuvântată și ea cu aceasta ocaziune.

Întru adevăr, înțelegerea dintre credincioși face minuni.

—
O măsură interesantă a luat Ministerul școalelor din Bulgaria. Anume ministerul a ordonat, ca din ocazia nașterii moștenitorului de tron al Bulgariei fiecărui elev să i se dea o notă cu un grad mai bună, ca și aceea ce i se cuvenea. Ca urmare, anul acesta în Bulgaria toți elevii au trecut clasa cu sau fără știință.

—
Lisieuax, orașul sf. Tereza a Pruncului Isus — Dumineca, în 11 Iulie — a fost locul unor serbări mărețe: s'a consacrat catedrala ridicată pe mormântul Sfintei Tereza.

Cultul extraordinar ce se dă micuței sfinte, din zi în zi adună tot mai mulți credincioși în jurul Ei și așa nu e mirare, că la

consacrarea bisericii ridicată în cinstea ei — peste 200 mii de creștini au alergat din toate părțile lumii. Actul consacării a fost săvârșit de cardinalul Pacelli secretarul de stat al Va-

ticanului. După săvârșirea consacării cei 200 mii de oameni în genunchi și în tăcere mormântală au ascultat binecuvântarea Preafericitului Părinte transmisă prin radio.

Oficiul vicarial al Maramureșului

No. 45—937.

Cătră oficiile parohiale din Vicariat. Vă comunic în copie adresa oficiului protopopesc gr. cat. român din București.

Protopopia română unită
București

Str. Polonă 48

No. 289 data 28—IV—1937.

Cătră

Preonoratul Oficiu Vicarial
Român Unit Sighet.

În calitatea mea de protopop român unit al Bucureștilor, cu extindere pe întreg cuprinsul Vechiului Regat, inclusiv Basarabia și Dobrogea cu Cadrilaterul, în zilele de 17—22 Aprilie a. c. am căutat să iau contact cu coloniștii români uniți din Cadrilater, jud. Durostor și Caliacra. Spre marea mea surprindere am găsit, afară de cele din anul trecut, noi centre de coloniști, veniți în majoritatea lor din Maramureșul nostru mult iubit.

Am stat de vorbă cu ei, i-am încurajat arătându-le marea misiune creștinească și națională pe care o au la granița de sud a Țării noastre, între masele de Turci păgâni și Bulgari iredentiști. Bucuria lor a fost de nedescris stând de vorbă cu păstorul lor sufletească. Bărbații iradiu de bucurie, femeile plâneau iar copii tot sus săriau. Deocamdată le-am sfințit casele celor cari au poftit, rămânând ca din când în când, cel puțin odată la lună să li se facă o sfântă liturghie.

În calitatea mea de păstor sufletească am făcut toate străduirile, ca să pot trimite un preot stabil în Cadrilater. Pe acest preot l-am instalat în ziua de 18 Aprilie a. c. așezându-l în comuna Uzulchioi, poșta Academicilor, jud. Durostor. Acesta este centrul de care am avut cunoștință mai de timpuriu. Preotul se numește Ion Mihaiu, licențiat al Academiei teologice din Blaj.

De ziua instalării dânsului am căutat să dau de știre și altor centre române unite din împrejurimi. Au răspuns prin prezentarea delegaților lor, rugându-ne să-i cercetăm acasă la ei. Astfel am mers în centrele mai însemnate luând informațiuni despre altele unde nu am putut ajunge. Preotul rămas la fața locului va face tot posibilul să satisfacă după puțină necesitățile lor sufletești, cu toată se află la mari depărtări de unii dintre ei. Aceste depărtări variază dela 15—30 km.

Durerea este, că acești coloniști nu au utenzile de lipsă pentru sfintele slujbe, cărți liturgice, ornate sacre și vase sacre. Deocamdată au de luptat cu alte neajunsuri și cu puterile proprii nu pot face rost de ele. Mai ales, că coloniștii s'au dus acolo chier din motivul că acasă au fost săraci. Pământ au bun, dar până își fac rost de casă și de uneltele agricole merge mai greu. Cei cari au avut și acasă puțină prindere și au mers cu ea o duc mai

bine. Când vor avea și posibilitatea să aibă în mijlocul lor pe păstorul lor sufletească mângâierea și mulțumirea lor va fi deplină.

Mitropolia Blajului de care ținem, ne ajută cu ce poate. Am făcut și colecte pentru acest scop, dar nu ajunge. De aceea având eu răspunderea despre educația lor sufletească religioasă și națională, cu onoare Vă rog să binevoiți a ne acorda din fondurile ce Vă stau la dispoziție un ajutor bănesc de cel puțin 10.000 lei, ca să putem aranja și înzestra o capelă în centrele mai de seamă. Acum la repezeală au absolută nevoie coloniștii din comuna Pașa-Bală, poșta Curt-Bunar, jud. Durostor. În acest centru se află peste 40 familii maramureșene, afară de cele din Cehoslovacia.

Ajutoarele ar fi de trimis pe numele Protopopia Română Unită, București, III, str. Polonă 48. Noi vom prezenta actele justificative la timpul său. Lucrurile cu cari ați binevoi a ne ajuta se pot da și în natură, înțeleg cărțile liturgice, vasele și ornatele sacre de lipsă. De un clopot avem absolută nevoie.

Las să urmeze mai la vale centrele de coloniști cu numărul familiilor maramureșene.

Pașa-Bală, cu 35 familii, 170 suflete.

Cociumar cu 15 familii, 70 suflete.

Curt-Bunar cu 10 familii, 45 suflete.

Sahinlar cu 5 familii, 25 suflete.

Câte una două familii avem aproape peste tot locul, la Uzulchioi, Kili-Kodi, Cirecci, Si listra și altele.

Mare nădejde ne punem noi cei cari muncim aici pe granița bulgărească, în sprijinul celor cari pot, vreau și sunt în drept să ne ajute. Nu facem altceva

decât creștinism și adevărat românism.

În nădejdea ajutorului cerut, ori dacă este mai mare cu atât mai bine, rămân cu toată stîmă și nădejdea în Dumnezeu și în bunăvoința oamenilor.

București 28 Aprilie 1937.

protopop român unit al Bucureștilor Dr. V. Aftenie

Comunicându-Vă această adresă, cred că fiecare preot și mirean maramureșan va înțelege, că acțiunea frumoasă a părintelui Aftenie trebuie să o sprijinim, ca frații noștri depărtați să nu sufere în cele suflătești. Nu este nevoie de multe cuvinte, sufletul nobil și darnic al fiecărui fiu al acestui județ va dicta, că trebuie să jertfim pentru frații noștri risipiți. Darurile adunate veți binevoi a le trimite oficiului vicarial din Sighet până la data de 31 Iulie, de unde se vor trimite oficiului protopopesc—București. Cu această ocazie veți binevoi a comunica și numele, numărul sufletelor pe familii și adresa exac-

tă a maramureșenilor colonizați în Cadrilater și Dobrogea.
Oficiu Vicarial.

Sighet la 14 Iulie 1937.

vicar:

Ștefan Popp

Ofic. P.T.T. de reșed. SIGHET

No. 4983, 12. VII. 1937.

P b l i c a ț i u n e .

Se aduce la cunoștină celor interesați că, în ziua de 24 Iulie 1937 orele 10 a. m. se va ține o nouă licitație publică în cancelaria ofic. p. t. t. Sighet, pentru reconcesionarea transportului expedițiilor poștale între oficiu și gara Sighet, ridicarea scrisorilor de la cutii și transportul coletelor la domiciliul destinatarilor din orașul Sighet.

Despre caetul de sarcini și

contractul asupra condițiilor în care urmează a se executa serviciul, concurenții pot lua cunoștință, la cancelaria ofic. P. T. T.

Diriginte,

Al. Zănescu

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

18—24 Iulie 1937.

18. Dumineca IV d. Rusalii
ap. Rom. 6, 18. Evg. Mat. 8, 5.
M. Emilian
19. Luni C. Macrina † 397
20. Marți Prof. Ilie Tesv.
ap. Iac. 5, 10. Evg. Luca 4, 22.
21. Mercuri C. Simeon
22. Joi Maria Magd.
23. Vineri M. Foca
24. Sâmbătă M. Cristina † 300
20. Iulie Aniversarea morții Regelui Ferdinand I.
22. Iulie Onomastica M. Sale văd.
Regina Maria.

„Ilie om era asemenea nouă pătimitor, și cu rugăciune s'a rugat ca să nu ploaie, și nu a plouat pe pământ ani trei și luni șase”.

„Și iarăși s'a rugat, și ceriul a dat ploaie, și pământul a dat roada sa”.

„Fraților de va rătăci cineva dintre voi dela adevăr, și-l va întoarce pe acela cineva, să știe, că cel ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul din moarte, și va acoperi mulțime de păcate”.

Iac. 5, 17—25.

